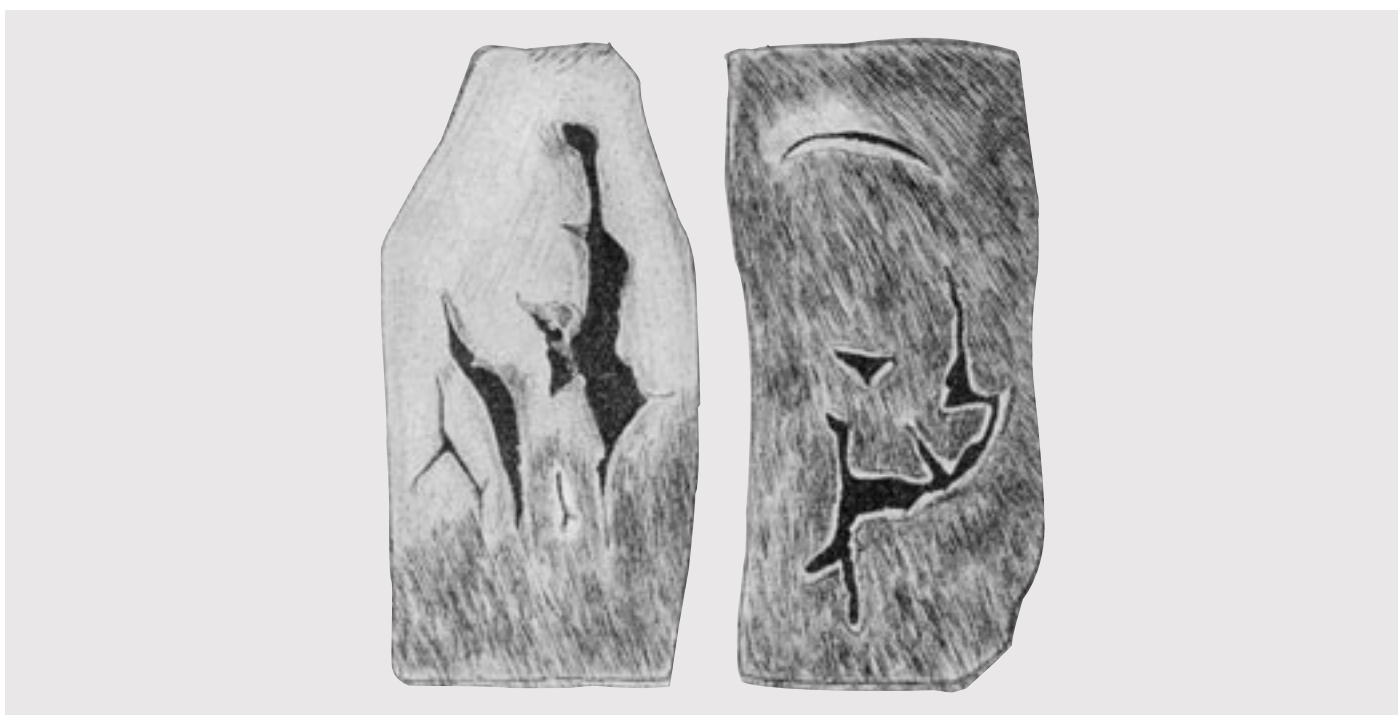

Mord med døden til følge

Francis Gottfred Harbitz (1867–1950) var professor i patologisk anatomi «med forpligtelse til ogsaa at foredrage retsmedisin». I Tidsskriftet nr. 21/1933 redegjør han for typer skader etter øksehogg og beretter om fire øksedrap. Under gjengis et tilfelle fra beste vestkant (Tidsskr Nor Lægeforen 1933; 53: 1133–43).

Om huggsår i rettsmedisinsk praksis. – Drap, selvmord eller ulykkestilfeller?

Av Francis Harbitz, Oslo.

K a s u s 4. Om morgen den 24. januar 1930 drev der iland på stranden ved Snarøen en stor kiste hvori blev funnet liket av en kvinne i en eiendommelig sterkt sammenkrøket og foroverbøiet stilling. Det viste sig å være liket av en 47 år gammel kvinne, fru W., som var blitt drept av sin uekte sønn, som under en trette med henne og i en momentan ophisselse slo henne i hodet med en øks. Moren lå på en divan da han slo til henne, antagelig med øksehammeren. Han slo henne gjentagne ganger i hodet, men vet ikke riktig hvor. Hun sank straks sammen efter det første slag av øksen. Der kom adskillig blødning fra såret i hodet. Liket tok han og puttet i en stor kiste som blev stående ulåst i hallen i hennes hjem i 2 døgn; så fikk han ført kisten ut til Bygdø sjøbad, fikk senere lempet den ned i sjøen, hvorpå den drev over til Snarøen hvor den blev funnet dagen efter. Øksen, som skal ha vært en vedøks, kastet han i sjøen.

Ved obduksjonen (Fig. 4) fantes der store blodtilsølede knusningssår i hodet, navnlig 4 sår i pannen, et som var 8 cm. langt, et annet $1\frac{1}{2} \times 3$ cm., et tredje 6 cm. og et fjerde 3 cm. stort, stjerneformig med 2 utløpere likeledes av 3 cm.s lengde. Videre fantes der et stort knusningssår i midt i bakhodet av noget uregelmessig form og ca. 6 cm.s lengde. Sårrandene var knuste, uregelmessige, bunnen sterkt blodinfiltret. I forbindelse med disse sår var der store splintrede brudd i hodeskallen; navnlig var en stor del av kraniet

slått inn svarende til panneregionen, med hodeskallen opdelt i småstykker og splintrede brudd som strakte sig innover i basis av kraniet og gikk over på ansiktsbenene, især silbenet og nesebenet. Svarende til såret i bakhodet var der en defekt i hjerneskallen omtrent 3×3 cm. stor. Der var sønderrivning av den hårde hjernehinne svarende til lesjonene og en utbredt blodinfiltrasjon i de tynde hjernehinner over hele hjernens overflate. Dessuten var der blødninger og småknusninger i hjernens overflate på tallrike steder, de største i pannelappene. Der var litt blod i hjernens sideventrikler, men ingen i hjernens hulrum for øvrig. Ingen blødninger i hjernesubstansen nogensteds.

Ved likåpningen blev der også påvist at der var knyttet en hyssing 2 ganger rundt ansiktet og halsen temmelig stramt; den gikk over neseryggen og kinnene og var knyttet i nakken. Drapsmannen erklærte at han ikke husket når eller hvorfor han hadde gjort dette.

I konklusjonen blev det erklært at knusningssårene med sine følger, hvilke selvsagt var dødsårsaken, måtte skyldes kraftige, voldelige inngrep, – slag av stumpe eller snarere litt skarpkantede, hårde redskaper; efter sin art kunde de godt være frembragt med en øksehammer.

Drapsmannen blev underkastet psykiatrisk observasjon; der fremkom intet som tydet på sinnssykdom.